

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Michala Mazance a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **Spolek na ochranu životního prostředí**, se sídlem Franzova 437/9, Brno, zast. Mgr. Luděk Šikolou, advokátem se sídlem Mezibranská 579/7, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad městské části Brno-Maloměřice a Obřany**, se sídlem Selská 32/66, Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Teplárny Brno, a.s.**, se sídlem Okružní 828/25, Brno, zast. Mgr. Kateřinou Mikulajovou, advokátkou se sídlem Jakubská 121/1, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2020, čj. McBMOB/01089/20, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 5. 2021, čj. 30 A 52/2021-139, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á**.
- II. Žalobci **s e u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný na žádost osoby zúčastněné na řízení (dále jen „OZNŘ“) vydal v záhlaví uvedené rozhodnutí o umístění stavby označené jako „Výstavba kotle na štěpku – změna dokončené stavby stávajícího tepelného zdroje soustavy zásobování tepelnou energií města Brna“, v k. ú. M., B. Zrušení tohoto rozhodnutí se podanou žalobou domáhal žalobce (dále „stěžovatel“), kterou Krajský soud v Brně v záhlaví uvedeným usnesením odmítl. Proti danému usnesení brojí stěžovatel podanou kasační stížností a spolu s ní navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tak, že vydané rozhodnutí umožňuje OZNŘ podání žádosti o vydání stavebního povolení, na jehož základě následně bude moci realizovat stavbu. Dle tvrzení žalovaného tak OZNŘ již postupovala. Stavební povolení již bylo vydáno a proti němu podal stěžovatel odvolání. O rozhodnutí o odvolání stěžovatel nebyl informován, proto dovozuje, že stavební povolení nenabylo právní moci. Dle napadeného usnesení krajského soudu sice OZNŘ tvrdila, že rozhodnutí o stavebním

povolení již nabylo právní moci, ale toto žádným způsobem nedoložila. V případě vyhovění kasační stížnosti a žalobě by dle § 94 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., zákona o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), bylo nutné vydat územní rozhodnutí znovu. Provedením stavby, ke které postup žalovaného směřuje, by byl ohrožen smysl a účel soudního řízení. S ohledem na vydání stavebního povolení je třeba se před jeho nabytím právní moci či zahájením stavebních prací vyhnout situaci, že nynější soudní řízení nebude moci ovlivnit faktickou realizaci stavby. Nepřiznání odkladného účinku může dle stěžovatele způsobit podstatnou a nevratnou újmu v jeho právní sféře, jelikož bude narušeno jeho právo na příznivé životní prostředí a záruka efektivní soudní ochrany. Ve sféře OZNŘ nemůže dojít k jiné újmě než pouze k odkladu realizace dané stavby.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že vyhovění by znamenalo vznik podstatné finanční újmy investorovi a zásah do práv nabytých v dobré víře. Připomenul, že napadené správní rozhodnutí je v právní moci již více než rok. Stěžovatel nebyl aktivně legitimován k podání žaloby, jelikož posuzování v procesu EIA daná stavba nepodléhá. Žalovaný odkázal na sdělení a vyjádření Krajského úřadu Jihomoravského kraje, dle kterých se jedná o podlimitní záměr a nepodléhá zjišťovacímu řízení dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí). Žalovaný proto nepřiznal stěžovateli procesní postavení účastníka územního řízení, a proto také jeho tvrzení o újmě spojené s nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nemá oporu ve skutkovém stavu.

[4] OZNŘ ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku zejména zdůraznila, že stavební povolení k dané stavbě ze dne 20. 4. 2021, čj. McBMOB/02416/21, již dne 11. 5. 2021 nabylo právní moci. Stěžovatel sice podal proti danému rozhodnutí o stavebním povolení odvolání, avšak bylo mu sděleno, že není účastníkem stavebního řízení. OZNŘ nabytí právní moci rozhodnutí o stavebním povolení prokázala již v řízení před krajským soudem předložením daného rozhodnutí s vyznačenou doložkou právní moci. OZNŘ nesouhlasí s tvrzením, že by realizací stavby došlo k negativnímu zásahu do životního prostředí, jelikož tato stavba je v souladu se zákony. Stěžovatel ani blíže nespecifikoval okolnosti zásahu do životního prostředí. Rovněž nespecifikoval tvrzení o vzniku nepoměrně větší újmy. OZNŘ odkázala na usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 11. 2004, čj. 57 Ca 14/2004-40, č. 455/2005 Sb. NSS, dle kterého výkon územního rozhodnutí sám o sobě není způsobilý přivodit žalobci újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., a dále usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2013, čj. 47 A 15/2013-82, dle kterého návrh na přiznání odkladného účinku žalobě soud zamítne, jestliže v mezidobí od podání žaloby do podání návrhu na přiznání odkladného účinku dojde k vydání stavebního povolení. Pokud by měl stěžovatel za to, že napadené územní rozhodnutí je v rozporu se zákonem, měl možnost se bránit již ve fázi správního řízení.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro

pokračování

stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[6] Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti soud nepřezkoumává v mezích kasačních námitek kasační stížností napadené výroky rozhodnutí (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), ale zjišťuje jen existenci uvedených zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je podle své povahy dočasným rozhodnutím, neboť platí do doby pravomocného skončení řízení ve věci samé.

[7] Návrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to navrhovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20). Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného usnesení či jiným právním následkem plynoucím z usnesení, popř. z žalobou napadeného rozhodnutí správního orgánu. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu, jelikož zákon hovoří o újmě „nepoměrně větší“.

[8] Stěžovatel dovozoval nutnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v ohrožení smyslu a účelu soudního řízení a narušení práva na příznivé životní prostředí. Jak již bylo uvedeno v předchozím bodě tohoto usnesení, je to navrhovatel, kdo musí dostatečně konkrétně a individualizovaně tvrdit a osvědčit skutečnosti svědčící pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. To se stěžovateli nepodařilo. Stěžovatel pouze velice obecně a bez patřičného vztahení na projednávanou věc poukazuje na případné zmaření efektivní soudní ochrany. Dle usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 10. 2019, čj. 6 As 211/2017-88, č. 3948/2019 Sb. NSS, „v řízení o žalobě proti podmíněnému rozhodnutí správního orgánu soud zohlední k žalobní námitce zrušení nebo změnu podmiňujícího rozhodnutí správního orgánu, přestože ke zrušení nebo změně došlo po vydání napadeného (podmíněného) rozhodnutí správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.)“. Z tohoto usnesení tak plyne, že i v případě, že nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, ale výsledkem soudního přezkumu napadeného rozhodnutí bude jeho zrušení, soud v řízení o žalobě proti stavebnímu rozhodnutí musí k námitce přihlídnout ke zrušení územního rozhodnutí.

[9] Institut odkladného účinku kasační stížnosti je rovněž institutem výjimečným, kterým se prolamuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu. Pouze obecné tvrzení o nutnosti soudního přezkumu není patřičně konkrétní ani dostatečné k naplnění podmínek pro přiznání tohoto výjimečného institutu. Obdobně pak stěžovatel sice tvrdí, že provedením dané stavby dojde k zásahu do práva na jeho životní prostředí, ale nijak již neuvádí, jakým způsobem k němu dojde (zda např. přílišným hlukem, emisemi v podobě prachu, výtoků, či velkého tepla), ani na jakou složku životního prostředí bude mít realizace zásah, a ani jaký dopad bude mít tato realizace přímo na něj. Stěžovatel zůstal

pouze v rovině velmi obecného konstatování bez vztažení na konkrétní věc. Neunesl tak své břemeno důkazní, a proto jeho návrh soud zamítl.

[10] Vzhledem k výše uvedenému se soud dále nezabýval vyjádřením žalovaného a OZNŘ k návrhu na přiznání odkladného účinku, jelikož oba dva byli pro jeho zamítnutí.

[11] Nejvyšší správní soud dodává, že usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím dočasné povahy, proto z něj nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[12] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelí uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Dle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[13] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080419821. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. srpna 2021

Petr Mikeš
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓